

* “বিশিষ্ট সেৱাধাৰী হোৱাৰ বিধি” *

আজি বাপদাদাই নিজৰ সুস্থিৰ ভাবে জ্বলি থকা দীপ সমূহৰ দীপমালা চাই আছেইক। কেনেকৈ প্ৰতিটো জ্বলন্ত দীপকে অচল নিৰ্বিলম্ব হৈ, নিজৰ জ্যোতিৰে বিশ্বক পোহৰ দি আছে। এই দীপ সমূহৰ পোহৰ আত্মাক জগাই তোলাৰ পোহৰ। বিশ্বৰ সৰ্ব আত্মাৰ আগত যি অস্তিত্বতাৰ আৱৰণ আছে, তাক নোহোৱা কৰিবলৈ কিদৰে জাগি আৰু জগাই আছে, অন্ধকাৰৰ কাৰণে অনেক প্ৰকাৰৰ ঠেকা খোৱা সকলে তোমালোক জ্বলি থকা দীপক সমূহৰ ফালে বৰ মৰমেৰে পোহৰ বিচাৰি, আৱশ্যকতাৰে, তোমালোক দীপক সমূহৰ ফালে চাই আছে। এনেকুৱা অন্ধকাৰত দিশহাৰা হোৱা আত্মাসকলক জ্ঞানৰ পোহৰ দিয়া, যাতে ঘৰে-ঘৰে দীপক জ্বলি উঠে। (লাইট নুমাই গ’ল) এতিয়া চোৱা অন্ধকাৰ ভাল লাগিছে? পোহৰ ভাল লাগে নহয় জানো। গতিকে এনেদৰে পিতাৰ সৈতে সংযোগত আনা। সংযোগ স্থাপন কৰাৰ জ্ঞান দিয়া।

সকলো ডবল বিদেশী পুনৰুজ্জীৱিত হৈ অৰ্থাৎ শক্তিশালী হৈ লাইট হাউচ, মাইট হাউচ হৈ জ্ঞানেৰে ভৰপূৰ হৈ, সফলতামূৰ্ত হৈ সেৱাস্থানলৈ গৈ আছা আকৌ আহিবৰ বাবে। যোৱা অৰ্থাৎ সফলতা স্বৰূপৰ ভূমিকা পালন কৰি এটিৰ পৰা অনেক হৈ অহা। যোৱা কেৱল নিজৰ পৰিবাৰৰ অন্য আত্মাসকলক পিতাৰ ঘৰলৈ লৈ আনিবলৈ। যেনেকৈ হৃদয় যোদ্ধাসকলে বাহুবল, বিজ্ঞানৰ বলেৰে বলীয়ান যোদ্ধাসকলে সকলো অস্ত্ৰৰে সুসজ্জিত হৈ যুদ্ধক্ষেত্ৰলৈ যায়, বিজয়ৰ মেডেল ল’বৰ বাবে। সেইদৰে তোমালোক সকলো আত্মিক যোদ্ধাসকল সেৱাৰ ক্ষেত্ৰলৈ গৈ আছা বিজয়ৰ পতাকা উৰুৱাবৰ কাৰণে। যিমানেই বিজয়ী হৈ গৈ থাকা সিমান পিতাৰ দ্বাৰা স্নেহ, সহযোগ, সমীপতা, সম্পূৰ্ণতাৰ বিজয়ী মেডেল প্ৰাপ্ত কৰা। গতিকে এইটো পৰীক্ষা কৰা যে এতিয়ালৈ কিমান মেডেল পাইছা? যি বিশেষত্ব বা উপাধি দিয়া হৈছে তাৰ কিমান মেডেল ধাৰণ কৰিছা। বিশেষ উপাধিৰ তালিকা উলিয়াইছা নহয়নে, সেই তালিকা সন্মুখত ৰাখি নিজকে চোৱা যে এই সকলোবোৰ মেডেল মই প্ৰাপ্ত কৰিছোনে? এতিয়াতো এয়া বহুত চুটি তালিকা উলিয়াইছা। অতিকমেও 108 তো হোৱা উচিত। আৰু নিজৰ ইমানবিলাক মেডেল চাই নিচাত থাকা। কিমান মেডেলেৰে সজ্জিত হৈছা। যোৱা অৰ্থাৎ বিশেষত্বযুক্ত কাৰ্য্য কৰি সদায় নতুন নতুন মেডেল প্ৰাপ্ত কৰি যোৱা। যেনেকুৱা কাৰ্য্য তেনেকুৱা মেডেল প্ৰাপ্ত হয়। গতিকে এই বৰ্ষত প্ৰতি গৰাকী সেৱাৰ অৰ্থে নিমিত্ত হোৱা সন্তানে এইটো লক্ষ্য ৰাখিব লাগে যে কিবা নহয় কিবা এনেকুৱা নৱীনতাৰ বিশেষ কাৰ্য্য কৰো যিটো এতিয়াও ড্ৰামাত লুকাই আছে, কিন্তু লিপিবদ্ধ হৈ আছে। সেই কাৰ্য্যক প্ৰত্যক্ষ কৰিম। যিদৰে লৌকিক কাৰ্য্যত কোনো বিশেষত্বযুক্ত কাৰ্য্য কৰিলে বিশিষ্ট ব্যক্তি হৈ যায়। চাৰিওফালে বিশেষত্বৰ লগতে বিশেষ আত্মাৰ নাম হৈ যায়। এনেকৈ প্ৰত্যেকেই বুজা যে মই বিশেষ কাৰ্য্য কৰিব লাগে। বিজয়ৰ মেডেল ল’ব লাগে। ব্ৰাহ্মণ পৰিবাৰৰ মাজত বিশেষ সেৱাধাৰীৰ তালিকাত বিশিষ্ট হ’ব লাগে। আত্মিক নিচাত থাকিব লাগে। নামৰ নিচাত নহয়। আত্মিক সেৱাৰ নিচাত নিমিত্ত আৰু নম্ৰতাৰ প্ৰমানপত্ৰসহ বিশিষ্ট হ’ব লাগে।

আজি ডবল বিদেশী দলৰ বিজয়ী হৈ বিজয় স্থললৈ যোৱাৰ শুভেচ্ছা সমাৰোহ। কোনোবা বিজয় স্থললৈ গ’লে বৰ ধুম-ধামেৰে আনন্দৰ গীত-বাদ্যৰ সৈতে বিজয়ৰ তিলক লগাই শুভেচ্ছা জনোৱা হয়। বিদায় নহয়, শুভেচ্ছা (বধায়) কিয়নো বাপদাদা আৰু পৰিবাৰে জানে যে এনেকুৱা সেৱাধাৰীসকলৰ বিজয় নিশ্চিত সেইবাবে শুভেচ্ছা সমাৰোহ পালন কৰে। বিজয়তো হৈছে আছে নহয় জানো। কেৱল নিমিত্ত হৈ পুনৰাবৃত্তি কৰিব লাগে কিয়নো কৰোতে নিমিত্ত হৈ কৰিবা আৰু পাবা! কৰণীয় কৰ্ম নামতহে মাথোন কিয়নো ইয়াৰ প্ৰত্যক্ষ ফল নিশ্চিত! এই নিশ্চয়ৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে গৈ আছা আনক অধিকাৰী বনাই লৈ আনিবৰ বাবে। অধিকাৰৰ অটুট খাজনা মহাদানী হৈ দান পুণ্য কৰিবৰ বাবে গৈ আছা। এতিয়া চাম পাণ্ডৱ আগত যায় নে শক্তিসকল আগত যায়। বিশেষ নতুন কাৰ্য্য যিয়ে কৰিব তেওঁ মেডেল প্ৰাপ্ত কৰিব। কোনোবাই এনেকুৱা বিশেষ সেৱাৰ নিমিত্ত আত্মাসকলক উলিয়াই আনা নতুবা সেৱাৰ স্থানৰ আৰু বৃদ্ধিপ্ৰাপ্ত কৰোৱা। নতুবা চাৰিওফালে নাম বিয়পাই দিয়াৰ কোনো বিশেষ কাৰ্য্য কৰি দেখুওৱা। নাইবা এনেকুৱা ডাঙৰ দল তৈয়াৰ কৰি বাপদাদাৰ সন্মুখলৈ আনা। যিকোনো প্ৰকাৰৰে বিশেষ সেৱা কৰোঁতাই বিজয়ৰ পদক প্ৰাপ্ত কৰিব। এনেকুৱা বিশেষ কাৰ্য্য কৰোঁতাসকলে সকলো সহযোগ প্ৰাপ্ত কৰে। কোনোবাই নিজেই আহি টিকটো যাচিব। আৰম্ভণিতে যেতিয়া তোমালোক সকলোৱে সেৱাত ওলাইছিলো তেতিয়া সেৱা কৰি প্ৰথম শ্ৰেণীত যাত্ৰা কৰিছিল। আৰু এতিয়া নিজে টিকট কাটিও দ্বিতীয়, তৃতীয় শ্ৰেণীত যাত্ৰা কৰা। এনেকুৱা কোনো কোম্পানীৰ সেৱা কৰা সকলো হৈ যাব। সেৱাধাৰীৰ সাধনো প্ৰাপ্ত হৈ যায়। বুজিলা! সকলোৱে সন্তুষ্ট হৈ, বিজয়ী হৈ গৈ আছা নহয়নে। কোনো প্ৰকাৰৰ দুৰ্বলতাতো নিজৰ লগত লৈ যাব ওলোৱা নাই।

দুৰ্বলতাবোৰ স্বাহা কৰি শক্তিশালী আত্মা হৈ গৈ আছা নহয় জানো! কোনো দুৰ্বলতাতো বৈ যোৱা নাই! যদি কিবা বৈ গৈছে তেন্তে বিশেষ সময় লৈ সমাপ্ত কৰি যাবা। অচ্ছা!

এনেকুৱা সদায় অচল, জলন্ত দীপক, সদায় জ্ঞানৰূপী পোহৰৰ দ্বাৰা অন্ধকাৰক নাশ কৰোঁতা, সকলো সময়তে সেৱাৰ বিশেষত্বত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰোঁতা, পিতাৰ দ্বাৰা প্ৰাপ্ত কৰা সকলো মেডেল ধাৰণ কৰোঁতা, সদায় নিশ্চিত বিজয়ৰ নিশ্চয়ত থাকোতা, এনেকুৱা অবিনাশী বিজয়ৰ তিলকধাৰী, সদায় সৰ্বপ্ৰাপ্তিৰে সম্পন্ন, সন্তুষ্ট আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

জগদীশ ভাইৰ লগত :- বাপদাদাৰ সাক্ষাৰ পালনাৰে পালিত ৰত্নৰ মূল্য থাকে। যেনেকৈ লৌকিক ৰীতিতো গছত পকা ফল কিমান শোভনীয় হয়। সেইদৰে তোমালোক অনুভৱী আত্মাসকলক সকলোৱে কিমান মৰমেৰে চায়। প্ৰথম মিলনতে বৰদান পাই গ'লা নহয় জানো। পালনা অৰ্থাৎ বৃদ্ধিয়েই বৰদানৰ দ্বাৰা হৈছে সেইবাবে সদায় পালনাৰ অনুভৱেৰে অনেক আত্মাৰ পালনা কৰি তেওঁলোকক আগবাঢ়ি যোৱাৰ বাবে প্ৰেৰিত কৰি থাকিবা। সাগৰৰ ভিন্ন ভিন্ন সম্বন্ধৰ চৌত, অনুভৱৰ চৌত সাঁতুৰি থাকিবা। সেৱাৰ আদিত ইক'নমিৰ (আৰ্থিক নাটনিৰ) সময়ত নিমিত্ত হ'লা। ইক'নমিৰ সময়ত নিমিত্ত হোৱা বাবে সেৱাৰ ফল সদায় শ্ৰেষ্ঠ। সময় অনুসৰি সহযোগী হ'লা সেইবাবে বৰদান প্ৰাপ্ত কৰিছা। অচ্ছা।

সভাৰ প্ৰতি :- সকলোৱে মিলি যেতিয়া কোনো উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে কাৰ্য্য কৰা তেতিয়া তাত সফলতা সহজে হয়। সকলোৰে উৎসাহত কাৰ্য্য হৈ আছে গতিকে সফলতা নিশ্চয় হ'ব। সকলোকে মিলোৱা এয়াও এক প্ৰকাৰ শ্ৰেষ্ঠতাৰ নিদৰ্শন। সকলোৱে মিলিত হোৱাৰ বাবে অন্য আত্মাসকলো মিলন মনোৱাৰ সমীপত আহি যায়। অন্তৰৰ সংকল্প মিলোৱা অৰ্থাৎ অনেক আত্মাৰ মিলন মনোৱা। এই লক্ষ্যক আগত ৰাখিয়েই কৰি আছা আৰু কৰি থাকিবা। অচ্ছা- বিদেশীসকল সকলো থিকে আছানে? সন্তুষ্টনে? এতিয়া সকলো ডাঙৰ হৈ গৈছে। চম্ভাল কৰোঁতা হোৱা। প্ৰথমতে সৰু-সৰু আছিল। সেইবাবে দুটালি কৰিছিল। এতিয়া অন্যক চম্ভালিব পৰা হৈ গ'লা। আমাক কোনোবাই চম্ভালিব সেয়া নহয়। এতিয়া মেহনত লওতা নহয় মেহনত কৰোঁতা। কপ্লেইন (আপত্তি) কৰোঁতা নহয়, কম্প্লিট (সম্পূৰ্ণ)। কোনো আপত্তি এতিয়াও নাই আৰু আগলৈও নাথাকিব, এনেকুৱা হোৱা নহয় জানো! সদায় সুখবৰৰ বাৰ্তা দিবা। আৰু যিসকল অহা নাই তেওঁলোকক মায়াজীং কৰি তুলিবা। তেতিয়া বেছি পত্ৰ লিখিবলগীয়া নহ'ব। মাথো অ'কে (সকলো ঠিক)। ভাল-ভাল কথা নিশ্চয় লিখিবা কিন্তু সংক্ষিপ্ত ভাবে। অচ্ছা।

শিক্ষকসকলৰ লগত :- বাপদাদাৰ শিক্ষকসকলৰ প্ৰতি বিশেষ মৰম আছে কিয়নো সমান হয়। পিতাও শিক্ষক আৰু তোমালোক মাষ্টাৰ শিক্ষক। এনেয়েও সমানসকল মৰমৰ হয়। বহুত ভাল উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে সেৱাত আগবাঢ়ি গৈ আছা। সকলোৱে চক্ৰবৰ্তী হোৱা। চক্ৰ লগাই অনেক আত্মাৰ সম্বন্ধত আহিছা, অনেক আত্মাক সমীপত অনাৰ কাৰ্য্য কৰি আছা। বাপদাদা সুখী হৈছে। এনেকুৱা নালাগে জানো যে বাপদাদা আমাৰ ওপৰত সুখী হৈছে, নে এনেকৈ ভাবা যে এতিয়াও কিছু কৰিব লাগিব। সুখী হৈছে, আৰু সুখী কৰিব লাগিব। ভালকৈ পৰিশ্ৰম কৰিব লাগে, পৰিশ্ৰম প্ৰেমেৰে কৰা সেয়েহে পৰিশ্ৰম যেন নালাগে। বাপদাদাই সেৱাধাৰী সন্তানসকলক সদায় শিৰৰ মুকুট বুলি কয়। শিৰৰ মুকুট হোৱা। বাপদাদাই সন্তানসকলৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা দেখি আৰু আগলৈ উৎসাহ-উদ্দীপনা বঢ়োৱাত সহযোগ দিয়ে। সন্তানসকলৰ এখোজ আৰু পদম (multimillion) খোজ পিতাৰ। য'ত সাহস আছে তাত উল্লাসৰ প্ৰাপ্তি স্বতঃস্ফূৰ্ত্ত। সাহস থাকিলে পিতাৰো সহায় আছে, সেয়েহে নিচিন্ত বাদস্বাহ হোৱা, সেৱা কৰি যোৱা। সফলতা পাই থাকিবা। অচ্ছা।

07-10-2018 প্ৰাতঃমুৰুলী ওঁম শান্তি “অব্যক্ত মহাবাক্য” ৰিভাইজ: 13-02-1984 মধুবন

* “ অশান্তিৰ কাৰণ অপ্ৰাপ্তি আৰু অপ্ৰাপ্তিৰ কাৰণ অপ ৰি ত্ৰতা ” *

(সভাৰ পিচত অতিথিসকলৰ লগত অব্যক্ত বাপদাদাৰ সাক্ষাৎ)

আজি প্ৰেমৰ সাগৰ, শান্তিৰ সাগৰ পিতা নিজৰ শান্তি প্ৰিয়, প্ৰেম স্বৰূপ সন্তানসকলক সাক্ষাৎ কৰিব আহিছেহঁক। বাপদাদাই গোটেই বিশ্বৰ আত্মাসকলৰ এটাই আশা শান্তি আৰু সঁচা মৰম দেখি সকলো সন্তানৰ এইটো আশা পূৰ্ণ কৰিবলৈ সহজ বিধি শুনাবলৈ সন্তানসকলৰ ওচৰত আহি উপস্থিত হৈছেহি। বহুত সময়ৰে পৰা ভিন্ন-ভিন্ন ৰূপেৰে এইটো আশা পূৰ্ণ কৰিবলৈ সন্তানসকলে যি প্ৰচেষ্টা কৰিলে সেয়া দেখি-দেখি দয়াশীল পিতাৰ, সন্তানসকলৰ ওপৰত দয়া উপজে, দাতাৰ সন্তান আৰু

খুজি আছে এটি পলৰ বাবে, অলপ সময়ৰ বাবে শান্তি দি দিয়া। অধিকাৰী সন্তান ভিক্ষাৰী হৈ শান্তি আৰু স্নেহৰ বাবে দিশহাৰা হৈ আছে। দিশহাৰা হৈ হৈ কোনো সন্তানে আন্তৰিক ভাবে দুখী হৈ গৈছে। প্ৰশ্ন উঠে যে অবিনাশী শান্তি বিশ্বত হ'ব পাৰেনে? সকলো আত্মাৰ মাজত নিঃস্বার্থ সঁচা স্নেহ হ'ব পাৰেনে?

সন্তানসকলৰ এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিবৰ বাবে পিতা নিজে আহিবলগীয়া হ'ল। বাপদাদাই সন্তানসকলক এয়াই সুখৰ শুনাব আহিছে যে তোমালোক মোৰ সন্তানসকলেই কালি শান্তি আৰু সুখময় দুনিয়াৰ মালিক আছিল। সকলো আত্মাই সঁচা স্নেহৰ এনাজৰিৰে বান্ধ খাই আছিল। শান্তি আৰু প্ৰেম তোমালোকৰ জীৱনৰ বিশেষত্ব আছিল। মৰমৰ সংসাৰ, সুখৰ সংসাৰ, জীৱন মুক্ত সংসাৰ যাৰ এতিয়া আশা ৰাখা, ভাবা যে এনেকুৱা হ'ব লাগে, সেই সংসাৰৰে কালিলৈকে তোমালোক মালিক আছিল। এতিয়া সেই সংসাৰ গঢ়ি আছা আৰু কালিলৈ আকৌ সেই সংসাৰতে থাকিব। কালিৰেইতো কথা। তোমালোকৰ এই ভূমিয়েই কালিলৈ স্বৰ্গ ভূমি হ'ব, সেয়া কি পাহৰি গ'লা? নিজৰ ৰাজ্য, সুখ সম্পন্ন ৰাজ্য য'ত দুখ অশান্তিৰ নাম-চিহ্নই নাই, অপ্ৰাপ্তি নাই। অপ্ৰাপ্তিয়েই অশান্তিৰ কাৰণ আৰু অপ্ৰাপ্তিৰ কাৰণ হৈছে অপৰিত্ৰতা। গতিকে য'ত অপৰিত্ৰতা নাই, অপ্ৰাপ্তি নাই ত'ত কি হ'ব? যি ইচ্ছা আছে, যি পৰিকল্পনা কৰা সেয়া প্ৰেক্টিকেলত হ'ব। সেয়া ড্ৰামাৰ বিধি অটল-অচল, ইয়াক কোনোৱে পৰিৱৰ্তন কৰিব নোৱাৰে। পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত ড্ৰামা। পিতাৰ দ্বাৰা নতুন ৰচনা তৈয়াৰ হৈয়ে গৈছে। তোমালোক সকলো কোন হোৱা? নতুন ৰচনাৰ আধাৰশীলা তোমালোক। নিজকে এনেকুৱা আধাৰশীলা বুলি ভাবা সেইবাবেতো ইয়ালৈ আহিছা নহয় জানো! ব্ৰাহ্মণ আত্মা অৰ্থাৎ নতুন দুনিয়াৰ আধাৰ মূৰ্ত। বাপদাদাই এনেকুৱা আধাৰমূৰ্ত সন্তানসকলক দেখি হৰ্ষিত হয়। বাপদাদাইও গীত গায় -বাহ মোৰ আলসুৱা অতিমৰমৰ মিঠা মিঠা সন্তানসকল! তোমালোকেও গীত গোৱা নহয় জানো। তোমালোকে কোৱা -“আপুনিযেই মোৰ” আৰু পিতাইও কয় “তুমিয়েই মোৰ”। শৈশৱত এইটো গীত বৰকৈ গাইছিল। (দুই-তিনিজনী মান ভগ্নীয়ে সেইটো গীত গালে আৰু বাপদাদাইও সহাৰি জনাই আছিল)

বাপদাদাইতো অন্তৰৰ আৰাজ শুনে। মুখৰ আৰাজ যেনেকুৱাই হওঁক। পিতাই গীত ৰচিলে আৰু সন্তানসকলে গালে। অম্মা। (কিছুমান ভাই ভনীয়ে তলৰ হ'লত তথা ওঁম শান্তি ভৱনত মূৰুলী শূনি আছে, বাপদাদাই সভাত অহা অতিথিসকলৰ লগত মেডিটেচন হ'লত সাক্ষাৎ কৰি আছে) তলতো বহুত সন্তান বহি আছে। স্নেহৰ চেহেৰা আৰু মিঠা মিঠা আপত্তি বাপদাদাই শূনি আছে। সকলো সন্তানে আন্তৰিক লগন আৰু গভীৰ প্ৰেমৰ সৈতে বিশ্ব সেৱাৰ ভূমিকা পালন কৰিলে। বাপদাদাই সকলোৰে লগনত সকলোকে স্নেহৰ দোলনাত দোলাই শুভেচ্ছা জনাই আছে। জীয়াই থাকা, আগবাঢ়ি থাকা, উৰি থাকা, সদায় সফল হোৱা। সকলোৰে স্নেহৰ সহযোগে বিশ্ব সেৱাৰ কাৰ্য্যক সফল কৰিলে। যদি প্ৰতিগৰাকী সন্তানৰ মৰমেৰে ভৰা মেহনত চোৱা যায় তেন্তে বাপদাদাই দিন-ৰাতি ইয়াৰ বৰ্ণনা কৰিলেও কম হ'ব। যিদৰে পিতাৰ মহিমা সীমাহীন সেইদৰে পিতাৰ সেৱাধাৰী সন্তানসকলৰো মহিমা সীমাহীন। এজনৰে লগন, এটাই উৎসাহ, এটাই দৃঢ় সংকল্প যে আমি বিশ্বৰ সৰ্ব আত্মাক শান্তিৰ বাৰ্তা নিশ্চয় দিব লাগিব। এইটো লগনৰ প্ৰত্যক্ষ স্বৰূপত সফলতা আছে আৰু সদায় থাকিব। দুৰ্ভাগিত থকা সকলো সমীপত আছাই। তলত বহা নাই কিন্তু বাপদাদাৰ নয়নত আছা। কোনোবাই ট্ৰেনেৰে, কোনোবাই বাছেৰে গৈ আছা কিন্তু সকলোকে পিতাই স্মৃতিত ৰাখিছে। তেওঁলোকৰ মনৰ সংকল্পও বাপদাদাৰ ওচৰত আহি আছে। অম্মা।

পিতাৰ ঘৰত অতিথি নহয় কিন্তু মহান আত্মা হওঁতা সকল আহিছে। বাপদাদাইতো সকলোকে আই.পি বা ভি.আই.পি. হিচাপে নাচায় কিন্তু মৰমৰ সন্তান হিচাপে চায়। ভি.আই.পি. সকলতো আহিব আৰু অলপ সময় দেখি শূনি গুছি যাব। কিন্তু সন্তান সদায় অন্তৰত থাকে। য'লৈকে নাযাওক কিন্তু অন্তৰতেই থাকিব। নিজৰ বা পিতাৰ ঘৰত অহাৰ বাবে শুভেচ্ছা জনালো। বাপদাদাই সকলো সন্তানকে মধুবনৰ অৰ্থাৎ নিজৰ ঘৰৰ শৃংগাৰ বুলি ভাবে। সন্তানসকল ঘৰৰ শৃংগাৰ হয়। তোমালোক সকলো কোন হোৱা? শৃংগাৰ হোৱা নহয় জানো। অম্মা।

এনেকুৱা সদায় দৃঢ় সংকল্পধাৰী, সফলতাৰ তৰা, সদায় অন্তৰ আসনত অধিষ্ঠিত, সদায় স্মৰণ আৰু সেৱাৰ লগনত মগন হৈ থাকোতা, নতুন ৰচনাৰ আধাৰমূৰ্ত, বিশ্বক সদা কালৰ বাবে নতুন পোহৰ, নতুন জীৱন দিওতা, সকলোকে সঁচা স্নেহৰ অনুভৱ কৰাওতা, স্নেহী সহযোগী, নিৰন্তৰ সংগী সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বৰদান: নিজৰ প্ৰতিটো কৰ্মৰ দ্বাৰা দিব্যতাৰ অনুভূতি ক'ব ওতা দিব্য জীৱনধাৰী হোৱা
বাপদাদাই প্ৰতিগৰাকী সন্তানক দিব্য জীৱন অৰ্থাৎ দিব্য সংকল্প, দিব্য বাণী, দিব্য কৰ্ম কৰোঁতা দিব্য মূৰ্তি কৰি গঢ়ি তুলিছে। দিব্যতা সংগমযুগী ব্ৰাহ্মণৰ শ্ৰেষ্ঠ শৃংগাৰ। দিব্য-জীৱনধাৰী আত্মাই যিকোনো আত্মাকে

নিজৰ প্ৰতিটো কৰ্মৰ দ্বাৰা সাধাৰণতাৰ বিপৰীতে দিব্যতাৰ অনুভূতি কৰাব। দিব্য জন্মধাৰী ব্ৰাহ্মণ দেহেৰে সাধাৰণ কৰ্ম আৰু মনেৰে সাধাৰণ সংকল্প নকৰে। তেওঁ ধনকো সাধাৰণ ৰীতিৰে কাৰ্য্যত লগাব নোৱাৰে।

শ্লোগান: অন্তৰেৰে সদা য় এয়াই গাই থাকা যে যি পাব লগীয়া আছিল পাই গলোঁ ..... তে তিয়া চেহেৰা প্ৰফুল্লিত হৈ থাকিব।

!! ওঁম্ শান্তি !!